

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

*Dvorana Pavla VI.
Srijeda, 27. ožujka 2024.*

[Multimedia]

[U tekstu koji slijedi uključeni su i nepročitani dijelovi koje se također donosi kao da su izgovoreni.]

Mane i vrline. Strpljivost

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Bilo je predviđeno da se današnja audijencija održi na Trgu, ali je zbog kiše premještena ovdje unutra. Istina je da ćete biti malo stisnuti, ali bar nećemo biti mokri! Hvala vam na strpljenju.

Prošle nedjelje slušali smo izvješće o Gospodinovoj Muci. Na patnje koje podnosi, Isus odgovara krepošću koja, premda nije uvrštena među tradicionalne, vrlo je važna: to je *krepost strpljivosti*. Ona se odnosi na podnošenje trpljenja: nije slučajno da *strpljenje* ima isti korijen kao i *trpljenje*. Upravo u Muci dolazi do izražaja Kristova strpljivost, koji krotko i blago prihvaća uhićenje, pljuske i nepravедnu osudu; pred Pilatom On ne predbacuje; podnosi uvrede, pljuvanja i bičevanja vojnikâ; nosi teret križa; oprašta onima koji ga pribijaju na drvo i na križu ne odgovara na provokacije, nego nudi milosrđe. To je Isusova strpljivost. Sve to nam govori da se Isusova strpljivost ne sastoji u stoičkom otporu u patnji i trpljenju, nego je *plod jedne veće ljubavi*.

Apostol Pavao, u takozvanom „Hvalospjevu ljubavi“ (usp. *1 Kor* 13, 4-7) tijesno povezuje *ljubav* i *strpljivost*. U opisivanju prve odlike ljubavi koristi izraz koji se prevodi kao „velikodušna“ ili „strpljiva“. Ljubav je velikodušna, strpljiva. Taj izraz izražava iznenađujuću ideju, koja se često ponavlja u Bibliji: Bog, suočen s našom nevjernošću, pokazuje se kao „spor na srdžbu“ (usp. *Izl* 34, 6; usp. *Br* 14, 18); namjesto da dadne oduška svome gnušanju prema čovjekovu zlu i grijehu pokazuje da je veći od toga, spreman svaki put s beskrajnom strpljivošću početi ponovno. To je, prema Pavlu, prvo obilježje Božje ljubavi, koji pred grijehom nudi oprostjenje. I ne samo to: to je prva odlika svake velike ljubavi, koja zna na zlo odgovoriti dobrotom, koja se ne zatvara u gnjev i očaj, nego ustraje i ponovno se pokreće. Strpljivost koja kreće iznova. U korijenu strpljivosti je, dakle, ljubav, kao što kaže sveti Augustin: „Pojedinaac je to snažniji u podnošenju svakoga zla što je više u njemu Božje ljubavi“ (*De patientia*, XVII).

Moglo bi se stoga reći da nema boljeg *svjedočanstva* Isusove ljubavi nego susresti *strpljiva kršćanina*. Promislimo također kolike majke i očevi, koliki radnici, koliki liječnici i medicinske sestre i tehničari, koliki bolesnici svakoga dana, u skrovitosti, uljepšavaju svijet svetom strpljivošću! Kao što se kaže u Svetome pismu „tko se teško srdi, bolji je od junaka“ (*Izl* 16, 32). Ipak, moramo biti iskreni: često nam nedostaje strpljenja. Svi mi smo u svojem svakodnevnom životu nestrpljivi. Trebamo je kao „glavni vitamin“ da bismo išli naprijed, ali nekako smo instinktivno nestrpljivi i na zlo uzvraćamo zlom: teško je ostati smireni, obuzdati nagone, suzdržati se od toga da neprimjereno reagiramo, smiriti svađe i konflikte u obitelji, na radnome mjestu, u kršćanskoj zajednici. Odmah reagiramo, ne znamo biti strpljivi.

Sjetimo se, međutim, da strpljivost nije samo nužnost, to je i *poziv*: ako je Krist strpljiv i kršćanin je pozvan biti strpljiv. A to zahtijeva od nas da plivamo protiv struje u odnosu na danas rašireni mentalitet u kojem dominiraju žurba i želi se „sve i odmah“; gdje, namjesto da se čeka da prilike sazriju, osobe se pritišće tražeći od njih da se odmah promjene. Ne zaboravimo da su žurba i nestrpljivost neprijatelji duhovnoga života. Zašto? Bog je ljubav i onaj tko ljubi ne umara se, nije razdražljiv, ne postavlja ultimatum, Bog je strpljiv, Bog zna čekati. Sjetimo se priče o milosrdnom Ocu koji čeka sina koji je otišao od kuće: strpljivo pati, nestrpljiv je samo utoliko što jedva čeka da zagrlji sina čim ga ugleda da se vraća (usp. *Lk* 15, 21); ili prispodobu o žitu i kukolju, Gospodina koji se ne žuri iskorijeniti zlo prije vremena, kako ništa ne bi bilo izgubljeno (usp. *Mt* 13, 29-30). Strpljivost nam pomaže sve spasiti.

Ali, braćo i sestre, kako *rasti u strpljivosti*? Budući da je ona, kao što uči sveti Pavao, plod Duha Svetoga (usp. *Gal* 5, 22) treba je tražiti upravo od Duha Kristova. On nam daje blagu snagu strpljivosti – strpljivost je blaga snaga – jer „kršćanin svoju kreposnost pokazuje ne samo time da čini dobro, nego i time da zna podnositi zla“ (sv. Augustin, *Govori*, 46, 13). Posebno u ovim danima dobro nam je razmatrati pred Raspetim kako bismo usvojili njegovu strpljivost. Dobra vježba u tome smislu je također njemu prikazati najneugodnije osobe, moleći za milost da u odnosu prema njima vršimo ono djelo milosrđa koje nam je poznato ali ga zanemarujemo, a to je *nepravdu strpljivo podnositi*. A to nije lako. Razmislimo činimo li to: podnosimo li strpljivo

neugodne osobe. Kreće se od toga da molimo da ih gledamo sa suosjećanjem, Božjim pogledom, znajući razlikovati njihovo lice od njihovih pogrešaka. Naviknuti smo kategorizirati ljude prema pogreškama koje čine. Ne, to nije dobro. Gledajmo lica, srce ljudi a ne njihove pogreške!

Na kraju, da bismo njegovali strpljivost, krepost koja daje životu prostor za disanje, dobro je *proširiti pogled*. Na primjer, ne sužavajući opseg svijeta na naše jade, kao što nas se poziva u djelu *Nasljeduj Krista*: „Potrebno je, dakle, dozvati si na um teže muke drugih da bi lakše podnosio svoje, koje su doista male“, svjesni da „kod Boga ništa, ma kako bilo maleno, ali ako je za Boga pretrpljeno, neće propasti“ (III, 19). I k tome, kad osjećamo da smo u raljama kušnje, kao što uči Job dobro je s nadom se otvoriti Božjoj novosti, u čvrstom uvjerenju da On neće iznevjeriti naša očekivanja. Strpljivost je znati podnositi zla.

Danas ovdje, na ovoj audijenciji, su dva čovjeka, dva oca: jedan Izraelac i jedan Arapin. Obojica su u ovom ratu izgubili kćeri i prijatelji su. Oni ne gledaju na neprijateljstvo rata, nego gledaju prijateljstvo dvojice ljudi koji se vole i koji su prošli istu kalvariju. Mislimo na to tako lijepo svjedočanstvo te dvojice ljudi koji su u svojim kćerima trpjeli rat u Svetoj Zemlji. Draga braćo, hvala vam na vašem svjedočanstvu!

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] Braćo i sestre, molimo za mir. Neka nam Gospodin podari mir u mučeničkoj Ukrajini, koja silno trpi pod bombardiranjima; i u Izraelu i Palestini, neka bude mir u Svetoj Zemlji. Neka Gospodin udijeli mir svima, kao dar svoga Uskrsa!

Svima upućujem svoj blagoslov!